

Stilvidrig Mälarökyrka

Musikforskaren Gustaf Wetter i Katrineholm har inte mycket till övers för svensktoppen i allmänhet och i synnerhet inte för Sven Lindahls Mälarökyrka, som hr Wetter anser vara en dålig bearbetning av

den sörm-
ländska Tyst-
bergavisan.

Flera takter
i början är
mycket lätta

att identi-
fiera, säger
hr Wetter,

men fortsättningen är stilvidrig. Texten är inte heller den mycket att hurra för.

Det är i Sörmlandslåten, utgiven av Södermanlands spelmansförbund och Sörmländska ungdomsringen, som Gustaf Wetter gör denna jämförelse mellan den mest älskade av sörmländska låtar, upptecknad efter förre byggmästaren Fredrik Bergström i Tystberga, och det sentida plagiatet.

"Texten handlar om en yngling, som spelar en bachfuga på kyrkans orgel, "när alla människor sover i gård och i stuga". Ynglingen vill bli kantor som fadern. Efter Bach spelar han det bästa som han vet: en Beatles. "De få ackord han kan blir musik i hans kyrka", står det. Men en som är kapabel att spela en Bach-fuga, måste väl kunna ganska många ackord! Hur det nu är med det, drömmer ynglingen om att bli kantor, körledare och orgelspelare.

"Då börjar han med Beatles och slutar med fuga, och alla ska då tycka båda lika vackra är". Jag tillåter mig tvivla. Beatles och Bachs fugor är två olika sorters musik, ej jämförbara. De är inkommensurabla storheter. Båda är lika vackra! Det är en smaksak. Men en sak är viss: Bachs musik är tidlös, likaså den enkla folkvisan. Jag är viss om att om några år är Mälarökyrka glömd men Bach kommer att spelas i kyrkorna, liksom Tystbergavisan i sin enkla folkliga ton, vilken version eller parallell spelmän och sångare än må välja.

NAMN

föt

DAGEN